

РЕШЕНИЕ

№ 5841

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в
публично заседание на 24.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **6971** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

П. В. Ч. обжалва Заповед № РД-09-50-696/18.05.2011 г. на главния архитект на Столична община, с която е одобрено изменение на план за регулация на м. „Овча купел”, кв. 92, в частта относно УПИ VIII-723.

Ответникът и заинтересованите страни Столична община, [фирма], [фирма] и [фирма] не изразяват становище по оспорването.

Жалбата е допустима – подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ и от надлежна страна, а разгледана по същество е и основателна. Заповедта в оспорената ѝ част е засегната от отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК.

1. Оспорващият е собственик на УПИ VIII-723, кв. 92 по плана на [населено място], м. „Овча купел”. Със Заповед № РД-09-50-422/24.03.2010 г. на главния архитект на СО е допуснато изработването на изменение на плана за регулация за кв. 92. Проектът е разгледан и приет с решение по т. 23 на заседание на ОЕСУТ, обективизирано в Протокол № ЕС-Г-40/17.05.2011 г. Предмет на заповедта в обжалваната част е изменението на регулацията за УПИ VIII-723, която, видно от графичната част към акта, се изразява в разделянето на имота и образуването на нов УПИ, както и в промяната на вътрешната регулационна граница между УПИ VIII-723 и съседния УПИ VI-738, водеща до намаляването на площта на имота на Ч..

2. а. В производството по издаване на заповедта е допуснато съществено процесуално

нарушение, повлияло и на материалната законосъобразност на акта. Преписката не съдържа данни жалбоподателят да е уведомен за подготвеното изменение на регулацията. В качеството си на собственик на имот, включен в обхвата на плана, жалбоподателят е заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ и участието му в административното производство е дължимо според чл. 128, ал. 3 от ЗУТ. То не може да бъде отречено с неправилното позоваване от административния орган на ал. 13 на чл. 128 от ЗУТ – предвидената с нея хипотеза е неотнositима към случая, тъй като устройствената процедура е инициирана служебно от администрацията, а не от оспорващия и останалите собственици на имоти, предмет на регулационните промени.

б. Границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи – чл. 15, ал. 3 от ЗУТ. Разпоредбата урежда съгласието на заинтересования собственик като *conditio juris* (условие на правото) за правомерната промяна на регулационните граници на имотите. Не е необходимо съгласието да е дадено предварително – няма пречка то да е заявено и при обявена процедура по промяна на плана, но трябва да е налице преди издаването на административния акт, към който момент се преценява и законосъобразността му – чл. 142, ал. 1 от АПК. Съгласие за разделянето на имота, както и за изменението на регулационната граница със съседния УПИ не е дадено от Ч. като заинтересован собственик, а отсъствието му притежава правоизключващо действие спрямо одобрената регулация. Само на това основание заповедта в обжалваната част подлежи на отмяна като противоречаща на материалния закон – чл. 146, т. 4 във връзка с чл. 15, ал. 3 от ЗУТ.

3. Освен посочените по-горе отменителни основания, заповедта не съдържа конкретни фактически и правни съображения за одобряване на изменението на регулацията по отношение на имота в съответствие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Чл. 134, ал. 2 от ЗУТ урежда различни хипотези на изменение на устройствените планове и бланкетното позоваване на нея в съобразителната част на акта пречатства проверката с кои фактически обстоятелства органът обвързва изменението на плана, осъществени ли са те и относимо ли е към тях правното основание да се разпoredи промяна на регулацията. Не е налице и яснота относно приложното поле на цитирания в заповедта § 8, ал. 2, т. 3 от ПР на ЗУТ, тъй като нито има данни за неприложена регулация за имота на оспорващия, нито е направено искане от негова страна да се разпoredи промяна на вътрешните регулационни линии с определеното в разпоредбата съдържание. Неотнositима към крайния извод за незаконосъобразността на заповедта е и ал. 3 на § 2 от ПЗР на ЗУЗСО (с която е мотивирано допускането на процедурата) – дори при противоречие на стария план с правилата на ЗУЗСО и предвижданията на ОУП, изменението му се извършва по общия ред на ЗУТ.

Изложеното мотивира съда да отмени заповедта в оспорената част. Предвид изхода на спора, за жалбоподателя е възникнало и правото на разноски по чл. 143, ал. 1 от АПК общо в размер на 30 лв. за платени държавна такса и такса за обнародване на оспорването в Държавен вестник. Доказателства за платено адвокатско възнаграждение не са представени, което изключва възможността за присъждането му.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 34-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-09-50-696/18.05.2011 г. на главния архитект на Столична община, с която е одобрено изменение на плана за регулация на м. „Овча купел”, кв. 92, в частта относно УПИ VIII-723.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. В. Ч. сумата от 30 (тридесет) лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: